

פרד"ס יהודה

עלון שבועי באידיש ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק פון

גלייזן 367 [שנה ח']

פרשת חוקת תשע"ז

מען דארף מבטל זיין פון אבילות צו העלפן אידן אין א סכנה ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צו פתך הראשון וישוב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ולא היה מיס לעדה ויפקהו על משה ועל אהרן: (כ א-ב) שטייט אין מדרש אז גלייך נאר ווען מרים איז געשטארבן איז אוועק איר באר, און ויפקהו על משה ועל אהרן, מען האט געזוכט משה און אהרן, אבער וויבאלד זיי זענען געווען אבילים אויף מרים, זייער שוועסטער, האבן זיי נישט געוואלט ארויסגיין פון שטוב, האט זיי דער אויבערשטער געזאגט, יעצט ווען כלל ישראל איז דארשטיג יוצט מען אבילות! קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם: (ס ח) אין שו"ע (י"ד סי' שפ"ד) ווערט געפסק'נט אז אויב א רביס דארף דעם אביל, למשל צו זיין א שוחט אויב עס איז נישטא נאך איינער, אדער צו פסק'נען א שאלה איז א אביל מותר, ווייל עס איז צורך רביס, און עס שטייט אויך אין די פוסקים אז א דאקטער וואס איז א אביל, מעג גיין היילן איז די שבעת ימי אבילות, יעצט אויב וועגן צו געבן עסן פלייש מעג דער אביל שחט'ן איז כ"ש ביי א סכנה פון דארשט וואס איז מער א ווייטאג ווי צו זיין הונגעריג, ממילא דא איז דאך געווען דעם ערשטן טאג פון אבילות וואס איז זייער חמור, און וועגן דעם איז משה ואהרן נישט ארויס פון שטוב, דעריבער ווען די אידן זענען געקומען צו זיי אין שטוב. האט זיי דער אויבערשטער געזאגט ווייל עס איז א מצב פון סכנה פון דארשט, דארפט איר מבטל זיין פון אייערע אבילות און גיין געבן די אידן וואסער, און הגם וואס ביי אכילה שטייט מען דארף פריערט געבן פאר די בהמה, אבער דא ביי דארשט איז אויך א סכנה דארף מען געבן פאר די מענטש פריערט, דעריבער שטייט והשקית את העדה, פריערט די מענטשן און נאכדעם ואת בעירם, די בהמות. (תנופה לחיים - ר' חיים פאלאגי)

סמיכות הפרשיות ולא תמותו זאת חקת התורה ואת חקת התורה: (יט ב) דארף מען פארשטיין די סמיכות פון זאת חקת התורה צו דאס וואס עס ענדיגט זיך ענדע פון פ' קרח, ואת קדשי בני ישראל לא תחלו ולא תמותו: (יה לב) נאר דער מדרש זאגט אויפן פסוק זאת חקת התורה הוא דכתיב אמרות ה' אמרות מהרות (תהלים יב ז) דאס צו מסביר זיין לויט די גמ' (פסחים ג.) אמר ר' יהושע בן לוי לעולם אל יוציא אדם דבר מגונה מפיו שהרי עקם הכתוב שמונה אותיות [אשך אינג'ה] ולא הוציא דבר מגונה מפיו שנא' (בראשית ז ח) מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינג'ה שהיה, און עס שטייט נישט ומן הבהמה הטהורה, זעהט מען דעם דרך פון די תורה הק' איז צו שרייבן ריינע לשונות אפילו ער וועט מוזן שרייבן מער ווערטער, יעצט רש"י שרייבט, ולא תמותו: כא אס תחלו תמותו: שטייט נאר אויב איר וועט נישט מחלל זיין די קדשי בני ישראל וועט מען נישט שטארבן, אבער עס שטייט נישט בפירוש אז דער וואס וועט מחלל זיין וועט באקומען מיתה: נאר מען לערנט דאס ארויס פון מקלל לאו אתה שומע הן. אז חלילה אויב תחלו תמותו: איי פארוואס שטייט דאס נישט בפירוש? נאר ווייל די תורה זוכט צו שרייבן ריינע לשונות אזוי ווי ר' יהושע בן לוי זאגט, און די גמ' (סנהדרין לב:) שטייט פותחין לזכות אי לא קמלת לא תדחל - אויב דו האסט נישט געהרגעט דארפטו נישט מורא האבן - און עס שטייט נישט אב קמלת תדחל, נאר ווייל מען זוכט צו שרייבן ריינע לשונות און מען נוצט מקלל לאו וכו', דאס איז די סמיכות ולא תמותו פארוואס שטייט נישט אב תחלו תמותו? נאר זאת חקת התורה, הה"ד אמרות ה' אמרות מהרות, די רייד פון אויבערשטן איז ריין און מען באנוצט זיך מיט מקלל לאו אתה שומע הן. דעריבער שטייט נאר לא תחלו ולא תמותו. (תנופה לחיים - ר' חיים פאלאגי)

פארוואס האט מען געדארפט זאגן דעם דין פון פרה אדומה צו אהרן? וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליהם פרה אדומה: (יט א-ב) מען ווייסט אז אהרן האט נישט געמאכט דער פרה אדומה נאר אלעזר אזוי ווי עס שטייט אין פסוק ונתתם אתה אל אלעזר הכהן, אויב אזוי פארוואס האט געדארפט זיין דער דיבור צו אהרן און אויך פאר משה? און אויב וועגן אויסלערנען די הלכות, איז דאך אהרן נישט אנדערש פון כלל ישראל, וואלט געדארפט נאר שטיין וידבר ה' זאת חקת התורה? נאר רש"י ברענגט פון ר' משה הדרשן דעם טעם פארוואס דער אויבערשטער האט אוועק גענומען די פרה אדומה פון אהרן: וז"ל "ולפי שכן עשה את העגל לא נעשית עבודה זו על ידו, שאין קטיגור נעשה סיגור": ממילא האט דער אויבערשטער געוואלט מפיס זיין אהרן ביי דעם ענין פון פרה אדומה, דעריבער איז געווען די ציווי פאר אהרן נאר וועגן פיוס, און ווייל עס איז געווען נאר אלץ כבוד, האט מען אויך מצרף געווען משה, וועגן דעם שטייט וידבר ה' אל משה ואל אהרן: לאמר. (אגרא דכלה - דינוב)

פארוואס האט מען געדארפט זאגן דעם דין פון פרה אדומה צו אהרן? וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליהם פרה אדומה: (יט א-ב) מען ווייסט אז אהרן האט נישט געמאכט דער פרה אדומה נאר אלעזר אזוי ווי עס שטייט אין פסוק ונתתם אתה אל אלעזר הכהן, אויב אזוי פארוואס האט געדארפט זיין דער דיבור צו אהרן און אויך פאר משה? און אויב וועגן אויסלערנען די הלכות, איז דאך אהרן נישט אנדערש פון כלל ישראל, וואלט געדארפט נאר שטיין וידבר ה' זאת חקת התורה? נאר רש"י ברענגט פון ר' משה הדרשן דעם טעם פארוואס דער אויבערשטער האט אוועק גענומען די פרה אדומה פון אהרן: וז"ל "ולפי שכן עשה את העגל לא נעשית עבודה זו על ידו, שאין קטיגור נעשה סיגור": ממילא האט דער אויבערשטער געוואלט מפיס זיין אהרן ביי דעם ענין פון פרה אדומה, דעריבער איז געווען די ציווי פאר אהרן נאר וועגן פיוס, און ווייל עס איז געווען נאר אלץ כבוד, האט מען אויך מצרף געווען משה, וועגן דעם שטייט וידבר ה' אל משה ואל אהרן: לאמר. (אגרא דכלה - דינוב)

מדור העובדות

ר' מאיר מפרמישלאן מיט זיין אפענע אויגן שאפט הכנסת כלה אויף א פלאידיגן וועג

א נדו, ר' יצחק האט געלעבט מיט פול אמונה און בטחון און האט צוגעזאגט דעם נדן און מען האט באשטימט א צייט אויף די חתונה. די טעג לויפן שנעל און די טעג פון די חתונה דערנענטערן זיך. ר' יצחק זוכט עצות אבער ער זעט נישט קיין וועג ארויס, ער איז נישט געווען פון די חסידים, אבער ער האט אז א צדיק האט א וועג צו עפענען אלע טויערן פון שפע דורך

עס האט געוואוינט לעבן שטאט פרימישלאן א איד, ר' יצחק, וואס ער איז געווען א גרויסער ארימאן אבער שטענדיג איז געווען א צופרידיגער פול מיט בטחון אין אויבערשטן. מיט די צייט האבן די קינדער אויפגעוואקסן און די צייט צו טאן א שידוך מיט זיין טאכטער איז אנגעקומען. די קינדער זיינער זענען געווען זייער גערעכענט און מען האט אים גערעדט א פייער בחור וואס מען דארף צושטעלן

זיינע תפילות האט ער מחליט געווען אז ער פארט קיין פרימישלאן צום הייליגן צדיק ר' מאירל וואס איז באוואוסט פאר א פועל ישועות, ער איז אריין צו ר' מאירל וואס נעמט אים אויף ווארעם און הערט אים ר' יצחק'ס בקשה, ר' מאירל באוואונדערט די רוהיגקייט און בטחון פון ר' יצחק און נעמט זיך טראכטן א עצה, ווען דער רבי רופט זיך אן און פרעגט ר' יצחק אפשר פארמאגט ער א פראטישקע? - א אייזענער נארעל וואס רייניגט א פיפקע-? ר' יצחק ענטפערט אז ער רייכערט נישט קיין פיפקע! זאגט אים ר' מאירל גיי שאפ מיר א פראטישקע און אויב נישט קום נישט צוריק צו מיר איך קען דיר נישט געבן א עצה! ר' יצחק ווערט א פארלירענער, און פארשטייט נישט וואס האט א פראטישקע צו טאן מיט זיין ישועה!

אבער ר' יצחק וואס האט געהאט אמונת ה' האט אויך געהאט אמונת צדיקים און ענטפערט פאר ר' מאירל, "אוראי איך וועל איבערקערן וועלטן און פארשאפן פארן רבין א פראטישקע! גוט, זאגט ר' מאירל, ר' יצחק פארלאזט דעם רבין'ס שטוב מיט א זריזות און גייט זוכן וואו ער קען פארשאפן אזא נארעל פארן רבין פון פון איין פלאץ צום אנדערן ביז האט ער אנגעקומען צום ריכטיגן פלאץ און ער גייט אריין אין א שטוב וואו ער זעט א אלטע גוי א אייזן שמידס זיצט און פרעגט וואס ער דארף און ר' יצחק ענטפערט אז ער דארף א פראטישקע, זאגט אים דער גוי ער קען דאס מאכן אבער עס איז טייערע זאך, ווייל די אויפן ווי מען מאכט דאס איז זייער שווער, ר' יצחק הייסט דער גוי דאס מאכן.

ר' יצחק האט געטראפן חן ביי דעם גוי און ער האט אים געבעטן בלייבן ביי אים ביז ער ענדיגט די ארבעט און דערווייל האבן זיי זיך אריין אין א געשפראך פרגענדיג איינעם אויף דער אנדערן, און ווען ר' יצחק פרעגט דעם אלטער גוי אויף זיין משפחה האט ער געענטפערט ער איז אליין אויף דער וועלט, פרעגט אים ר' יצחק וואו לייגט ער זיין געלט? האט דער גוי געענטפערט קום מיט מיר איך וועל דיר ווייזן און ער דעקט אויף א פאס צווישן די פעסער פון וויין וואס דארטן לייגט זיין אוצר פון וואס ער האט געארבעט זיין גאנצן לעבן. פרעגט אים ר' יצחק וואס קלערט ער צו טאן מיטן אוצר? ענטפערט דער גוי אז ער וויל שוין גיין אויפהערן צו ארבעטן און פארמאכן זיין געשעפט און נוצן די געלט ארוםפארן די וועלט און לעבן פון דעם ביז ער וועט שטארבן. ווען די נארעל איז געווארן פארטיג האט דער גוי געזאגט פאר ר' יצחק אז ער דארף נישט די געלט יעצט און ער קען אים צאלן ווען ער וועט האבן, ר' יצחק דאנקט דעם גוי און וויל שוין גיין צו ר' מאירל און אים געבן דעם פראטישקע.

אבער ער וועט ערשטוינט ווען ער קומט אן צום רבין און דער גבאי קומט ארויס פון רבין און זאגט אים אז ער קען אים נישט אויפנעמען יעצט זאל ער קומען מארגן אפשר וועט ער אים דעמאלט'ס אן גענעם! ר' יצחק פארלירט זיך נישט און גייט ארויס זוכן א אכסניא ביז מארגן און אזוי דרייט ער זיך אין די נאכמיטאג שעות זוכן א פלאץ ווען ער הערט ווי איינער פויקט, וואס דאס איז געווען א סימן אז ער האט עפעס וויכטיג איבערצוגעבן און אלע פלעגן צוזאם קומען הערן וואס דער פויקער האט צו דערציילן, דער פויקער האט מודיע געווען אז היות אז אין עק פון שטאט האט געוואוינט א אייזן שמיד וואס איז היינט געשטארבן און האט

קינעם נישט איבערגעלאזט און ווי עס זעט אים איז ער געווען א ארימאן, ממילא וועט זיין א ליציטאציע - אוקשן - אויף זיין הויז און כלים און פון די געלט וועט מען האבן פאר אים א בכבודיגן קבורה.

ר' יצחק הויבט זיינע אויגן: אשא עיני אל ה', מיט א שבת והודאה, וואס דער אויבערשטער האט אים געפירט צום גוי און האט נישט חן געווען ביי אים און אים אנטפלעגט זיין אוצר וואס איז געווען באהאלטן פון די וועלט! ר' יצחק שלאפט נישט יענער נאכט און גייט אפזוכן באקאנטע אידן וואס קענען אים בארגן די געלט אויף א פאר טעג כדי קויפן דעם הויז, און ווען ער האט געשאפט א שיינע סומא געלט איז ער געקומען צו די ליציטאציע וואס דארטן האבן זיך אויך געזאמלט מענטשן וואס האבן געוואלט כאפן א מציאה, אבער ר' יצחק ווייסט דאך וואס זיי ווייסן נישט, און טרייבט ארויף א פרייז וואס די גויים האבן געוואונדערט און גאר רחמנות געהאט אויף ר' יצחק וואס וויל צאלן אזא הויכע פרייז פאר א אלטע פארלאזטע געשעפט און הויז, און זיי האבן אים דאס געלאזט קויפן, ר' יצחק האט געהאט ביי זיך גענוג געלט און גלייך באצאלט פארן שטאט'ס הויפט און באקומען דעם שליססעל פון הויז.

ר' יצחק גיט א שבת והודאה פארן אויבערשטן און יעצט זעט ער קלאר די הייליגער כוונה פון ר' מאירל וואס האט אים געהייסן שאפן די פראטישקע און נישט אריינגעלאזט ביי אים! מיט א פרייליכער הארץ גייט ר' יצחק אריין אין שטוב פון גוי און גייט גלייך זוכן צווישן די פעסער פונקט ווי דער גוי האט אים געוויזן און מיט א רוהיגקייט עפענט ער יענע פאס, און אהא! דער אוצר איז נאך דא, הודו לה' כי טוב!!! ר' יצחק האט גענומען ציילן די געלט און גאלד און זילבער פון אוצר וואס דאס איז געווען א פארמעגן און גענוג אויף חתונה מאכן אלע זיינע קינדער, און ר' יצחק נעמט ארויס וויפיל פון אוצר וואס ער האט געבארגט פון זיינע באקאנטע און זיי געברענגט דאס געלט, און דערנאך איז ער אריבער צום הויז פון ר' מאירל וואס יעצט האט אים שוין דער רבי געווארט פאר אים און ער גיט ר' יצחק א ברייטן שלום עליכם און פרעגט אים צו ער האט געברענגט דעם פראטישקע?

ר' יצחק ווייסט קלאר יעצט אז דער רבי האט נישט געדארפט דעם נארעל פארן פיפקע און דאס איז געווען אלעס כדי ער זאל באקומען דעם אוצר! און ר' יצחק נעמט דערציילן דעם רבין די ישועת ה', דער רבי האט זיך געפריידט און געוואונטשן ער זאל אהיימגיין לחיים ולשלום, ר' יצחק איז געגאנגען דינגען א בכבודיגן וואגן און ארויף געלייגט אין וואגן די אלע פעסער וויין פון גוי אז קיינער זאל נישט כאפן אז ער האט אן אוצר און איז אהיים געקומען בשלום און דערציילט זיין בני בית די ישועת ה', ר' יצחק האט אריינגעגעבן די נדן און מען האט געשטימט א טאג פאר די חתונה.

ר' יצחק איז געווארן פון א עני ואביון צו א גרויסן עושר וואס האט געהאט א לב טוב און געטאן גרויסע חסדים מיט אידן, דער הויז אין פרימישלאן פון גוי האט ר' יצחק געמאכט א הכנסת אורחים שטיבל און אזוי האבן אידן וואס זענען געקומען צום רבין ר' מאירל געהאט וואו צו זיין און ר' יצחק איז געווארן א נאנטע חסיד פון ר' מאירל און געהאלפן מיט אסאך געלט זיע"א

הוציא לאור ע"י "עולם הספרים" המרכז העולמי לספרים שאינם נמצאים ולספרים עתיקים וכתבי יד - צו פארקויפן -

סעט מליצי אש \$300, סעט ספרים וספרים של ר' שלמה זיין \$200 ספר מורה אשר שלמד בו מרן הדברי יואל \$1500, ספר יערי און להודו"א מיט פול הנהגות א חכם רב"ש און הגאון ר' דיים סתרון \$1500, סידור שליה דפוס ראשון מיט הנהגות און באלאנגט צום דעת שלום משאן לונדון \$50000, סידור קול יעקב סלאוויטא הנהגות און באלאנגט צו הרה"ק ר' בצלאל מרגליות געווען ביים בעש"ט \$45000, ספר עמים רימונים מיט צוויי חתימות השרף מטאש \$10000 א תהלים וואס רבינו יואל און זיין רביצין האבן געגעבן פאר א מידל צו סתפלל זיין פארן רבין געזונט, \$1000, סידור המרת ישראל מונקאטש דפוס ראשון עם הסכמות חשובות עם הפראנטארנאטן \$1000, שושן סודות קארען שייך להרא"מ ר' משה שמואל ר"ב בן הנה"ק ר' יודף ר"ב מקאטאן, ספר של חיים וברכה ליסקא עם חתימות ר' דיים בנימין נאם מונקאטש, סעט פרדס יוסף על התורה דפוס ראשון גידר מאד \$600, סעט כלי המדה על התורה דפוס ראשון גידר מאד \$600, א תעודה מיט חתימת הרה"צ מטאש זצוק"ל, א בריוו פון הרה"ק ר' מרדכי ובנו ר' אברהם די וויהעלע רבי'ס זצוק"ל, תהלים אמרות טהורות דפוס זיטאמיר, תהלים הגל והודיה דפוס זיטאמיר, תהלים ע"ט דפוס זיטאמיר, הרבה ספרים משיבה תת"ל ליובאוויטש ומשיבת מר שנדפסו בשנתה"א. הרבה ספרי חב"ד שנדפסו לפני המלחמה, ספר כתר תורה על מצוות עם הרבה חתימות פון הרה"ק ר' יעקב דיים סאפרין מקאמארנא אויך דריי גמרות פול מיט הנהגות פון אים, ספר שארית ישראל ווילעדיניק דפוס ראשון א סגולה אויף שמירה, תהלים בן ביתי סגולה פאר גוטע קינדער און לכל דבר \$1500. גרויסע תהלים מיט מעמדות דפוס זיטאמיר \$7000, ספר מיט צוויי חתימות פון הנה"ק ר' יחזקאל מערץ. א גמרא פון הגאון ר' שלמה היימאן זצ"ל \$600, עת לעשות דפוס ראשון, ספר אוצר הרבנים 2008 ספר פנקס המהול של הרה"ם סופר \$90 קומט אריין און איבערצייגט זיך. איבער 10000 ספרים אין געשעפט.

4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pardes: send to-pardesyehuda1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday also on the web at www.seforimworld.com מען קען באקומען דעם גליון אין די קונטרס

גליונות לשבת

Please call us or email or fax and we will try to have the Gilyon delivered to your bungalow colony or camp.